

diager Sogneraadet til at lade Tilfigelsen udføre og fritager den vedkommende for at udføre Snekastningen mod at udføre Tilfigelsen. Nu mente det ærede Medlem for Besle Amts 2den Valgkreds (Berg), at det var Snefogden, man havde givet denne Bemyndigelse i Endringsforslaget under Nr. 17. Ganste saaledes læser jeg det unegtelig ikke. (Berg: Det staar der jo!) Ja, der staar: „tilsaas saadan ikke, kan Sogneraadet bemyndige Snefogderne til at paalægge Snekastningspligtige at besørge Tilfigelser.“ Det er altsaa Sogneraadet. Snefogden kan ikke uden videre gaa hen og sige: nu benytter jeg den og den. Han skal have Bemyndigelse af Sogneraadet, inden han kan gaa hen og benytte den og den; og jeg kan heller ikke se, at det er udelukket, at Sogneraadet siger: Denne Bemyndigelse vi give dig, er ikke en almindelig Bemyndigelse, men en speciel Bemyndigelse til, at du maa benytte saa og saa mange, den og den. Om det er tilfaldet, ved jeg ikke; jeg har ikke skrevet dette Endringsforslag, men jeg kan ikke læse det anderledes, end at det er Sogneraadet, der har Kommandoen over hele dette Forhold, og det er utvivlsomt, at Snefogden ikke kan gaa hen og bruge Folt, uden at have Bemyndigelse af Sogneraadet. Om denne Bemyndigelse kan komme til at faa en almindelig Karakter, saaledes at man siger: Du maa gøre det, saaledes som du vil, eller om Sogneraadet vil begrænse den, forekommer mig dog at ligge i Sogneraadets Haand. Jeg forbeholder for Resten ikke Endringsforslaget; jeg har ikke stillt det og ser helst, at det ikke vedtages, men jeg har ikke læst det paa samme Maade som det ærede Medlem. Den ærede Ordfører kan jo forklare os det, det maa jo være ham, der ved, hvad Udvalget har ment med det, men det er ikke min Sag med Bestemthed at sige noget om det. — Endringsforslaget under Nr. 18 gaar ud paa at forandre Tallet 2 til 1. Den ærede Ordfører mindede om, at der oprindeligt stod 1 i Lovforslaget. Jeg skal dertil sige, at jeg anser det dog ikke for rigtigt at gaa tilbage til dette Tal. Sagen er den, at man motiverer denne Endring med, at vedkommende foruden denne Bøde ogsaa skal statte det Tab, som Sogneraadet har lidt derved, at han ikke er mødt, men det er et Spørgsmaal, om han kommer til at udrede begge Dele; derfor er det farligt at sætte Bøden saa laab, at han staar sig ved at udeblive. Domstolene ville jo altid i saa Tilfælde anvende den laveste Bødesum. Det er i alt Fald noget, man maa være forberedt paa, saa jeg tror ikke, at det er rigtigt at vedtage dette. — Endringsforslagene under Nr. 19,

20 og 21 skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod. — Endringsforslaget under Nr. 23 om Politiet, skal jeg heller ikke indvende noget imod. Det kan vist være ret passende, naar man vil klargøre, hvad Politiet er, at der saa kommer ind i Paragraffen: „Politimesterne og Sognefogderne“, af den Grund at Sognefogden i dette Forhold har en vis selvstændig Funktion og maa til en vis Grad have det i sin Kreds. Man kan ikke vente, at Politimesterne ville være til rede der. Men for Resten er det klart nok, at „Politiet“ er mere omfattende, men det er Hovedfunktionærerne, man taler om, naar man nævner Politimesteren og Sognefogden. Det kan jeg være enig i — Endringsforslaget under Nr. 22 maa jeg meget fraraade. Udvalget motiverer det ved, at man kan se af Loven af 1858, at der ogsaa nu finder et saadant Forhold Sted. Ja, det er for saa vidt ganste rigtigt, men som Forslaget her er redigeret, saa bliver det ikke det, som den ærede Ordfører sagde. Den ærede Ordfører sagde, at man havde nu et vist Forhold med Hensyn til Posten — jeg ved ikke, om jeg gengiver det rigtigt — og det var egentlig ikke nogen Endring, man tilstræbte i det Forhold, man vilde bare holde noget vedlige. Men saa har man ikke været heldig med sit Forslag, thi det, som her staar, vil betyde noget ganske andet end det, som er tilfaldet. Der staar: „Udgifter til Hjælp til Postens Fremførelse og til Bagthold til Assistance for Posten revideres Kommunekassen og Postvæsenet“, og det er Politiet, altsaa Sognefogeden, som skal afgøre, hvad der nu skal ske paa Postvæsenets Regning; Postvæsenet faar ingen Stemme med, og det er Fejlen. Dette kan altsaa benyttes saaledes, at hvis en Vej er tilføjet, og Posten kommer og skal frem, saa siger Sognefogden: Nu skal den Vej kastes op for Postvæsenets Regning. Man kan jo lade være at kaste, og saa kan man sige: Det er af Posthensyn, at den Vej kastes op, vi give Staten en Regning paa det hele. Det vil stille Postvæsenet meget uheldigt; det maa saa sige: Ja, saa lade vi være at føre, det følger af sig selv, saa det vil være ganste imod Befolkningens Interesse at faa noget saadant frem. Der findes allerede nu i Loven om Postvæsenet af 5te April 1888 en Bestemmelse, som Postvæsenet kan benytte. Der staar „Enhver er pligtig naar en Befordring, hvormed der fremføres Post, undervejs af en eller anden Grund bliver ude af Stand til paa ordinær Maade at fortsætte Turen, imod billig Betaling af Postvæsenet uopholdelig at yde Posten al mulig Hjælp og Bistand, og særlig skulle vedkommende Politifunktionærer i saadanne Tilfælde paa Forlangende yde